

[Karl Nielsen]

søen kan fungere, men statens jordlovsudvalg er ikke eksperter i denne sag. Det er i fredningsstyrelsen, det ligger.

Dohrmann (FP):

Hr. Dræbye, hr. Karl Nielsen og fru Margrete Auken vil sikkert blive husket længe for det, de nu er i fuld færd med. Jeg tror, det vil ske i form af, at de gode gamle molbohistorier, vi alle sammen læste med stor fornøjelse som børn, hurtigt vil få tilføjet et nyt afsnit, nemlig om det tossedede folketing, som først vedtager at bygge et fremskudt dige for at holde vandet ude og bagefter vedtager en lov, som siger, at nu stiller vi nogle pumper op, laver nogle afløbsrender og stiller nogle pumper op i den anden ende, således at man først skal pumpe vandet ind igen, og så skal man pumpe det ud nok en gang. Det er, hvad de, der agter at stemme for dette lovforslag, vil blive husket for.

Det er blevet hævdet fra forslagstillernes side, at sikkerheden skulle være fuldt afklaret. Det er den værste fordrejning, vi nogen sinde har været udsat for. Der foreligger et bilag fra ministeriet for offentlige arbejder, som er blevet spurgt vedrørende det rent sikkerhedsmæssige, og deri siges det, at det giver anledning til bekymring omkring Tønder by, fordi enhver nok så lille forhøjelse af vandspejlet vil betyde en forøget risiko for brud. Det er, hvor vi står. Det sikkerhedsmæssige, der er opnået ved bygningen af det fremskudte dige, ødelægger man. Man vil ødelægge miljøet. Der er et dejligt miljø derne, hvor fuglene går og græsser bag digerene. Der vil man nu pumpe det brakvand, som det bliver, ind. Et stort flertal har desværre ikke fattet betydningen af det. Det vil man ødelægge. Det vil blive en sump. Det vil blive noget stinkende noget. Vi er ét hundrede procent enige med alle i lokalområdet, som mener, at det er noget af det mest tåbelige, de nogen sinde har oplevet.

Vi synes stadig væk, at det er bundforkert, at man ikke har kontakttet de tyske myndigheder. Etableringen af diget var et fællesprojekt, og Danmark gør altså det, at man ensidigt forringer sikkerheden.

Vi vil stemme imod dette lovforslag. Det vil sikkert blive vedtaget, men jeg skal garantere forslagsstillerne og dem, der stemmer for det, at denne sag ikke vil blive glemt, og hvis

der på et tidspunkt skulle dukke et flertal op i folketinget, som vil indrømme, at de har taget fejl, så skal vi gerne medvirke til at få det vand pumpet ud igen.

Dræbye (RV):

Jeg vil godt indlede med at sige tak til miljøministeren og ministeren for offentlige arbejder for nogle meget klare tilkendegivelser om, at der ikke vil være sikkerhedsmæssige problemer ved gennemførelse af loven om en saltvandssø bag det fremskudte dige. Det er tilkendegivelser, der klart og entydigt blev gentaget i samrådet på det sidste møde i udvalget for miljø og planlægning både af miljøministeren og af ministeren for offentlige arbejder. Der kan herefter ikke være nogen tvivl om, at gennemførelsen af loven ikke skaber sikkerhedsmæssige problemer. Jeg håber kun, at den samme klare besked, som folketingsudvalget fik på sit møde, når frem til den sønderjyske befolkning, sådan at den kan leve så trygt, som der er grund til gøre.

Jeg vil godt, som også hr. Dohrmann gjorde det, understrege, at der er tale om en historisk beslutning. I årevis har vi ved beslutninger her i folketinget lavet forsøg, men det har været forsøg med naturen på naturens bekostning. I årevis har vi gennemført anlægslove på tværs af lokalbefolkning og lokale myndigheder, men det har været, når det drejede sig om udvidelse af lufthavnen i Kastrup. Det har været, når det drejede sig om gennemførelse af motorvejsprojekter. Det har været, når det drejede sig om gennemførelse af store, massive udviklingsopgaver forskellige steder i landet. Det er ikke det, der er det historiske, hverken at der er tale om et forsøg, eller at der er tale om, at vi går på tværs af en lokal befolkning.

Det historiske er, at vi denne gang gør det til fordel for naturen, til fordel for sikring af artsrigdom og levemuligheder for forskellige væsener, forskelligt liv i naturen, noget, der i sidste ende vil være en betingelse for vores egen overlevelse. Det er det historiske, ikke at det er et forsøg, eller at det sker i dialog med eller i uenighed med den lokale befolkning, hvilket er det centrale ved den lovgivning, vi om kort tid vedtager.

Hahn (CD):